

שאלות חזרה דף ל.-לז: "גזל אחד מחמשה"

1. גזל אחד מחמשה, וכל החמשה תובעים "ממני גזל", מה הוא טוען להגנתו? רב יהודה רב אומר שהוא שותק. ורב מתנה בשם רב אומר שהוא צווח – איני מכירך.
2. מדוע המ"ד שאומר שצווח לא רצה לומר שהוא שותק? כיון שאם הוא שותק משמע שהוא מודה לכל ה5, שהרי "שתיקה כהודאה", ואז הדין הוא שצריך לשלם לכולם.
3. מדוע המ"ד שאומר ששותק, לא חושש ל"שתיקה כהודאה"? כיון שיכול לומר שמה ששותק, לא משום שמודה לכל אחד, אלא בגלל שלא יודע ממי באמת גזל ולכן לא רוצה לומר איני מכירך (דהיינו ממך לא גזלתי) כיון שאולי באמת זהו הנגזל.
4. גזל אחד מחמשה וכולם תובעים "ממני גזל" מה הדין בהוה אמינא? מניח ביניהם ומסתלק, דהיינו שם ביניהם שיסתדרו לבד.
5. מה הקשינו על כך מהשבת אבידה? הרי כתוב "ספק הינוח לא יטול ואם נטל לא יחזיר" דהיינו חפץ ללא סימנים המונח במקום המשתמר שישנה אפשרות שמישהו הניח את החפץ שם בכוונה ועתיד לחזור, אין לקחת את החפץ הנ"ל כיון שאין לו סימנים וייתכן תהיה אפשרות החזרה. אם בכל זאת לקח, והגיע אדם וטען שחפץ שלו, לא יחזיר שיביא עדים שהניח את החפץ שם. רואים מכאן שחפץ שאנו מסופקים מי בעליו, מחזירים אותו, א"כ למה בגזל אחד מחמשה אומרים להניח לפנייהם ומסתלק???
6. שואל המהרש"א מדוע לא הקשינו מהמשנה שלנו? {במקרה 3 שאחד נתן מאתיים ואחד מאה... והחלק השלישי יהיה מונח, רואים שממון המוטל בספק לא מחזירים} מהמשנה שלנו לא שייך להקשות מכיון שהפקדון הגיע לידינו בהיתר ולכן מספק לא יוציא איהא מונח עד שיבוא אליהו. אבל באבידה זה דומה לגזל כיון שבשניהם הגיע הממון לידינו באיסור שהרי גם באבידה כתוב "ספק הינוח לא יטול!" אלא שאם נטל לא יחזיר.
7. מה תירץ רב ספרא? "ויניח" דהיינו אין הכוונה שמניח בפני החמשה, אלא הכוונה שכך שמניח את הספק בפני בית דין עד שיתברר הדבר, ומסתלק מן הדין.
8. בינתיים עד שיתברר הדין היכן מונח החפץ? רש"י – בבית הגזלן. ראב"ד וריטב"א בבית דין.
9. מדוע לפי הריטב"א לא יניח בידו? כיון שלא יוכל לקיים מצוות והשיב את הגזילה.
10. איך לפי רש"י מקיים "והשיב"? כיון שבא לפניו כד"כ כדי להחזיר, ואמרו לשמור עד שיתברר הספק הוי כאילו כבר השיב לבעלים.

1. הכא – כאן.	14. באיסורא אתא לידיה –
2. לאו – לא.	באיסור בא לידינו.
3. מצי – יכול.	15. אלמא – רואים מכאן.
4. ליה – לו.	16. דמספקא לן – שמסופק לנו.
5. האי – זה.	17. ב"ד - בית דין.
6. דשתיקי – ששותקים.	
7. חד – אחד.	
8. דלמא – אולי.	
9. שקלי – לוקחים.	
10. כולהו – כולם.	
11. אזלי – הולכים.	
12. שכחי – מצויים.	
13. אינשי – אנשים.	

שאלות חזרה דף לז.-לז: "גזל אחד מחמשה"

11. גזל אחד מחמשה, וכל החמשה תובעים "ממני גזל", מה הוא טוען להגנתו?

12. מדוע המ"ד שאומר שצווח לא רצה לומר שהוא שותק?

13. מדוע המ"ד שאומר ששותק, לא חושש ל"שתיקה כהודאה"?

14. גזל אחד מחמשה וכולם תובעים "ממני גזל" מה הדין בהוה אמינא?

15. מה הקשינו על כך מהשבת אבידה?

16. שואל המהרש"א מדוע לא הקשינו מהמשנה שלנו? {במקרה 3 שאחד נתן מאתיים ואחד

מאה... והחלק השלישי יהיה מונח, רואים שממון המוטל בספק לא מחזירים}

17. מה תירץ רב ספרא?

18. בינתיים עד שיתברר הדין היכן מונח החפץ?

19. מדוע לפי הריטב"א לא יניח בידו?

20. איך לפי רש"י מקיים "והשיב"?

30. אינשי –	24. חד –	18. הכא –
31. באיסורא אתא לידיה –	25. דלמא –	19. לאו –
32. אלמא –	26. שקלי –	20. מצי –
33. דמספקא לן –	27. כולהו –	21. ליה –
34. ב"ד –	28. אזלי –	22. האי –
-	29. שכיחי –	23. דשתיקי –

